

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

20 januari 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de conventie betreffende de bescherming van het immaterieel
cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003**

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Ontstaan van de Conventie

In 1972 gaf de Algemene Vergadering van Unesco haar goedkeuring aan de Conventie voor de bescherming van het cultureel (onroerend) en natuurlijk erfgoed in de wereld. Die Conventie werd goedgekeurd bij het Vlaams decreet van 1 juni 1994 en trad in werking op 24 oktober 1996.

Het duurde tot 1989 vooraleer er een Aanbeveling voor de bescherming van de traditionele cultuur en folklore zou gestemd worden. Deze bleek onvoldoende impact te hebben om ook het immaterieel erfgoed op een evenwaardige manier te beschermen.

De kwetsbaarheid van dit immaterieel erfgoed noopte Unesco ertoe in het begin van de 21e eeuw een programma uit te werken voor het uitroepen van Meesterwerken van het mondeling en immaterieel erfgoed van de mensheid, waarvan de eerste proclamatie in 2001 plaatsvond. De tweede proclamatie was in 2003 (de Gilles van Binche) en de derde zal plaatshebben eind 2005. Voor deze derde proclamatie heeft de Vlaamse Gemeenschap, in samenwerking met het Vlaams Steunpunt voor Volkscultuur vzw, de Volkssportcentrale vzw en de Vlaamse Traditionele Sporten vzw, de volkssport 'schietspelen op staande en liggende wip' voorgesteld.

Gelijklopend met de eerste proclamatie, begon binnen Unesco, op vraag van de Algemene Vergadering, de voorbereiding van een Conventie waarbij het type erfgoed en de mogelijke beschermingsmaatregelen dienden omschreven te worden.

Via een aantal expertenvergaderingen waaraan door de Vlaamse Gemeenschap deelgenomen werd in de persoon van Marc Jacobs, directeur van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur vzw, werd een eerste ontwerptekst voorgelegd aan de ministers van Cultuur tijdens een bijeenkomst in Istanbul in september 2002.

Op 14 juni 2003 was de finale tekst klaar. De Conventie werd op 17 oktober 2003 aangenomen op de bijeenkomst van de Algemene Vergadering.

2. Doel van de Conventie

De Conventie beoogt het immaterieel cultureel erfgoed te beschermen. Zij wil het respect verzekeren

voor het immaterieel cultureel erfgoed van de betrokken gemeenschappen, groepen en individuen en wil op lokaal, nationaal en internationaal niveau het bewustzijn verhogen, voornamelijk onder jongeren, van het belang van het immaterieel erfgoed voor de culturele identiteit en de bescherming van de culturele diversiteit en de menselijke creativiteit.

De Conventie wil de lidstaten van Unesco aanzetten om in een geest van samenwerking en wederzijdse ondersteuning, samen met haar bij te dragen tot de bescherming van dit erfgoed en hiervoor binnen hun land de nodige ondersteunende maatregelen te treffen om de leefbaarheid van het immaterieel erfgoed te verzekeren door bijvoorbeeld de identificatie, de documentatie, het onderzoek, de bescherming, de promotie, de versterking en de overdracht (formeel en niet-formeel onderwijs) van dit erfgoed.

Op internationaal niveau wil de Conventie een 'Representatieve Lijst van het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid' opstellen, up-to-date houden en publiceren. Daarnaast wil zij een 'Lijst van het immaterieel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft' opstellen om gepaste beschermingsmaatregelen te kunnen nemen. Bovendien selecteert en promoot de Conventie geregeld nationale, subregionale en regionale programma's, projecten en activiteiten voor de bescherming van het erfgoed.

3. Belang van de Conventie

Het immaterieel erfgoed, zijnde de praktijken, voorstellingen, uitdrukkingen, kennis, vaardigheden, instrumenten, objecten, artefacten en culturele ruimtes die ermee geassocieerd worden, wordt overgedragen van generatie op generatie, waarbij het voortdurend herschapen wordt door gemeenschappen en groepen als antwoord op hun omgeving, hun interactie met de natuur en hun geschiedenis, en geeft hen een gevoel van identiteit en continuïteit. Het is een hoofdbron van culturele diversiteit en een waarborg voor duurzame ontwikkeling.

De processen van globalisering en sociale transformatie geven, naast de voorwaarden die zij scheppen voor hernieuwde dialoog tussen gemeenschappen, ook aanleiding tot ernstige bedreigingen van achteruitgang, verdwijning en vernietiging van het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder ten gevolge van een gebrek aan hulpmiddelen of een gemis van aandacht om zulk erfgoed te beschermen.

Rekening houdend met de intensieve wederzijdse afhankelijkheid tussen het immaterieel cultureel erfgoed en het materieel cultureel en natuurlijk erf-

goed, is het geen goede zaak dat er tussen beide een onevenwicht blijft bestaan. De bescherming van het materieel cultureel en natuurlijk erfgoed is door de Conventie van 1972 wereldwijd erkend en aanvaard. Helaas dekken de maatregelen niet het immateriële aspect van het erfgoed. De Conventie van 17 oktober 2003 komt aan dit nijpend probleem tegemoet.

Er was bovendien vastgesteld, 30 jaar na de Conventie van 1972, dat vooral de ontwikkelde landen voldoende middelen bezaten om een monument of historische site te kunnen voorbereiden voor een plaats op de Unesco-wereldranglijst. De ontwikkelingslanden, waar eerder tradities, rituelen, kortom het immaterieel erfgoed het leeuwenaandeel van hun cultureel patrimonium uitmaken, konden bijgevolg geen voordeel halen uit de Conventie 1972.

Het immaterieel cultureel erfgoed speelt een onschatbare rol in het dicht bij elkaar brengen van mensen en bevordert zo de interactie en het begrip tussen hen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

De Conventie telt 40 artikelen, verdeeld over negen titels.

1. Algemene bepalingen

De doelstellingen van de Conventie worden verwoord in artikel 1:

- het immaterieel cultureel erfgoed beschermen;
- respect verzekeren voor het immaterieel cultureel erfgoed van de betrokken gemeenschappen, groepen en individuen;
- op lokaal, nationaal en internationaal niveau het bewustzijn verhogen van het belang van het immaterieel cultureel erfgoed en daarvoor wederzijdse waardering verzekeren;
- voor internationale samenwerking en hulp zorgen.

Artikel 2 geeft een omschrijving van de gebruikte termen, zoals “immaterieel cultureel erfgoed”, “bescherming” en “lidstaten”.

Artikel 3 bepaalt de relatie van de Conventie met andere internationale instrumenten.

2. Organen van de conventie

Artikel 4 behandelt de oprichting en de werking van de Algemene Vergadering van de Verdragsluitende Partijen. Die Algemene Vergadering is het soevereine lichaam van de Conventie. Zij komt om de twee jaar samen in een gewone vergadering maar ook buitengewone vergaderingen zijn mogelijk.

Artikel 5 bepaalt de oprichting en de samenstelling van het Intergouvernementeel Comité voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed. Het bestaat initieel uit de afgevaardigden van 18 lidstaten, die gekozen worden uit de 30 lidstaten die hun akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding neergelegd hebben zodat de Conventie, conform artikel 34, in werking kon treden. Het aantal leden wordt verhoogd naar 24 als 50 lidstaten Partij zijn bij de Conventie.

Artikel 6 legt de modaliteiten vast voor de verkiezing en de ambtstermijnen van de staten die lid zijn van het Comité. Bij de verkiezing worden de principes van evenwichtige geografische spreiding en toerbeurt nageleefd. De lidstaten worden verkozen in de Algemene Vergadering voor een termijn van 4 jaar. De ambtstermijn van de helft van de verkozenen bij de eerste verkiezing, is evenwel beperkt tot 2 jaar. Om de 2 jaar vernieuwt de Algemene Vergadering de helft van de leden van het Comité. Een lidstaat kan niet verkozen worden voor 2 opeenvolgende termijnen.

In artikel 7 worden de functies van het Comité bepaald:

- de doelstellingen van de Conventie promoten en de implementatie aanmoedigen en controleren;
- *best practices* duiden en aanbevelingen doen over beschermingsmaatregelen;
- een ontwerpplan voor het gebruik van de middelen van het Fonds voorbereiden en ter goedkeuring voorleggen aan de Algemene Vergadering;
- manieren zoeken om de middelen van het Fonds te vergroten;
- operationele richtlijnen voor de uitvoering van de Conventie voorbereiden en ter goedkeuring voorleggen;
- de verslagen van de lidstaten onderzoeken en samenvatten;

- aanvragen van de lidstaten onderzoeken en erover beslissen.

Artikel 8 beschrijft de werkwijzen van het Comité:

- het is verantwoording verschuldigd aan de Algemene Vergadering en brengt verslag uit over zijn activiteiten en beslissingen;
- het keurt zijn huishoudelijk reglement goed;
- het mag op tijdelijke basis een ad-hoc commissie voor overleg oprichten;
- het mag specialisten uitnodigen op zijn vergaderingen.

Artikel 9 bepaalt hoe raadgevende organisaties geaccrediteerd kunnen worden: het Comité legt de accreditatie, en haar criteria en bepalingen, voor aan de Algemene Vergadering.

Artikel 10 stelt dat het Comité bijgestaan wordt door het secretariaat van Unesco, dat de documentatie van de Algemene Vergadering en het Comité en de ontwerpagenda van hun vergaderingen voorbereidt en de uitvoering van hun beslissingen verzekert.

III. Bescherming van het immaterieel erfgoed op nationaal niveau

Artikel 11 gaat over de rol van de Verdragsluitende Partijen: zij moeten maatregelen nemen om het immaterieel cultureel erfgoed op hun grondgebied te beschermen en de verschillende elementen identificeren en definiëren met de medewerking van gemeenschappen, groepen en relevante niet-gouvernementele organisaties (ngo's).

Artikel 12 stelt dat de Verdragsluitende Partijen inventarissen moeten opstellen van het immaterieel cultureel erfgoed op hun grondgebied. In hun verslag aan het Comité moet relevante informatie over die inventarissen opgenomen worden.

Artikel 13 somt in vier punten andere maatregelen voor bescherming op, die de Verdragsluitende Partijen moeten proberen te nemen en uit te voeren:

- het voeren van een algemeen beleid gericht op de bevordering van de rol van het immaterieel cultureel erfgoed in de maatschappij en de integratie van dat erfgoed in stappenplannen en programma's;

- één of meer competente instellingen aanduiden of oprichten die instaan voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed;

- wetenschappelijke, technische en artistieke studies en onderzoeksmethodologieën aanmoedigen, vooral over het immaterieel cultureel erfgoed dat in gevaar is;

- geschikte wettelijke, technische, administratieve en financiële maatregelen nemen om de toegang tot het immaterieel cultureel erfgoed mogelijk te maken en om dat erfgoed de nodige bekendheid te geven via vorming en het verstrekken van documentatie.

Artikel 14 gaat over specifieke maatregelen op het vlak van vorming, sensibilisatie en capaciteitsopbouw. De Verdragsluitende Partijen moeten:

- de erkenning van, het respect voor en de ontsluiting van het immaterieel cultureel erfgoed in de maatschappij verzekeren;
- het publiek informeren over de gevaren die het erfgoed bedreigen en over de activiteiten die uitgevoerd worden om de Conventie na te leven;
- vorming bevorderen op het vlak van de bescherming van natuurlijke ruimtes en geheugenplaatsen.

Artikel 15 vraagt aan de Verdragsluitende Partijen de breedst mogelijke participatie van gemeenschappen, groepen en indien wenselijk individuen, bij de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed.

4. Bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed op internationaal niveau

Artikel 16 zegt dat het Comité, met het oog op een betere zichtbaarheid van het immaterieel cultureel erfgoed en het bewustzijn van zijn betekenis, een Representatieve Lijst van het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid opstelt, actualiseert en publiceert.

Artikel 17 regelt de opstelling door het Comité van een Lijst van het immaterieel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft.

Door artikel 18 krijgt het Comité de mogelijkheid om nationale, subregionale en regionale program-

ma's, projecten en activiteiten voor de bescherming van het erfgoed te promoten. Het Comité begeleidt de implementatie van die programma's, projecten en activiteiten door *best practices* te verspreiden.

5. Internationale samenwerking en bijstand

Artikel 19 definieert de internationale samenwerking en bepaalt dat de Verdragsluitende Partijen de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed als van algemeen belang voor de mensheid erkennen.

Artikel 20 bepaalt de algemene doelstellingen van de internationale bijstand. Die bijstand kan verleend worden voor:

- de bescherming van het erfgoed dat opgenomen is in de Lijst van immaterieel cultureel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft;
- de voorbereiding van inventarissen;
- de ondersteuning van programma's, projecten en activiteiten op nationaal, subregionaal en regionaal niveau;
- elk ander doel dat het Comité nodig acht.

Artikel 21 omschrijft de mogelijke vormen die de internationale bijstand kan aannemen:

- studies over verschillende aspecten van bescherming;
- het inzetten van experts en beoefenaars;
- de vorming van personeel;
- de uitwerking van standaardbepalende en andere maatregelen;
- de oprichting en het beheer van infrastructuren;
- het zorgen voor uitrusting en knowhow;
- andere vormen van financiële en technische bijstand.

Artikel 22 handelt over de voorwaarden waaronder internationale bijstand kan verkregen worden.

Artikel 23 bepaalt dat elke lidstaat internationale bijstand kan vragen.

Artikel 24 stelt dat internationale bijstand geregeld wordt door middel van een overeenkomst tussen een lidstaat en het Comité. De begunstigde lidstaat deelt de kosten van de beschermingsmaatregelen en hij legt een verslag voor aan het Comité over de manier waarop hij gebruik maakt van de bijstand.

6. Fonds voor het immaterieel cultureel erfgoed

Artikel 25 gaat over de aard en de middelen van het Fonds. Het bestaat uit een trustfonds dat opgericht is in overeenstemming met de financiële reglementen van Unesco. Het wordt gespijsd door:

- bijdragen van de lidstaten;
- door de Algemene Vergadering toegewezen fondsen;
- bijdragen, schenkingen of legaten van andere staten, internationale organisaties en publieke of private instellingen of personen;
- alle intresten, verschuldigd op de middelen van het Fonds;
- fondsen, verzameld door collectes en ontvangsten van evenementen;
- alle andere middelen die toegestaan worden door de reglementen van het Fonds en die moeten opgemaakt worden door het Comité.

Het gebruik van de middelen door het Comité wordt beslist op basis van de richtlijnen die bepaald worden door de Algemene Vergadering. Geen politieke, economische of andere voorwaarden die onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de Conventie, mogen verbonden worden aan de bijdragen.

Artikel 26 behandelt de bijdragen van de Verdragsluitende Partijen aan het Fonds, waarbij wordt gesteld, dat deze om de twee jaar dienen betaald te worden en dat zij 1% van de bijdrage aan de gewone begroting van Unesco niet mogen overschrijden. Elke Verdragsluitende Partij mag echter op het ogenblik van het neerleggen van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, verklaren dat zij niet gebonden is door die bepaling.

De verplichte bijdrage van België bedroeg in 2004 € 1.509.703. Die bijdrage werd betaald door de Federale Overheidsdienst (FOD) Ontwikkelingssamenwerking.

Een Verdragsluitende Partij die achterstaat met de betaling van haar bijdrage, is niet verkiesbaar als lid van het Comité.

Volgens artikel 27 kunnen de Verdragsluitende Partijen ook vrijwillige aanvullende bijdragen voor het Fonds betalen.

Artikel 28 bepaalt de mogelijke steun van de Verdragsluitende Partijen aan internationale geldinzamelingscampagnes ten voordele van het Fonds.

7. Verslagen

In artikel 29 engageren de Verdragsluitende Partijen zich om geregeld bij het Comité verslag uit te brengen over de legislatieve, regulerende en andere maatregelen die zij nemen voor de implementatie van de Conventie.

Artikel 30 bepaalt dat het Comité verslag uitbrengt aan de Algemene Vergadering bij elk van zijn zittingen.

8. Overgangsclausule

Artikel 31 is een overgangsclausule die de relatie regelt met de proclamatie van meesterwerken van het orale en immateriële erfgoed van de mensheid. Na de inwerkingtreding van de Conventie worden geen verdere proclamaties meer gedaan.

9. Slotclausules

Artikel 32 handelt over de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van deze Conventie door de lidstaten van Unesco. De directeur-generaal van Unesco treedt op als depositaris.

Artikel 33 bepaalt dat de Conventie ook openstaat voor niet-lidstaten van Unesco en voor territoria die een volledig intern zelfbestuur genieten maar die geen volledige onafhankelijkheid verworven hebben.

Artikel 34 geeft aan dat de Conventie in werking treedt drie maanden na de datum waarop de dertigste Verdragsluitende Partij haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding neergelegd heeft. Voor andere lidstaten treedt zij in werking drie maanden na de neerlegging van hun akte.

Artikel 35 behandelt de verplichtingen die van toepassing zijn op de federale of niet-unitaire systemen. Wanneer de uitvoering van de bepalingen van de Conventie onder de legale jurisdictie van de federale of centrale legislatieve macht valt, zijn de verplichtingen van het federale of centrale bestuur dezelfde als de verplichtingen voor de lidstaten die geen federale staten zijn. Wanneer de uitvoering onder de jurisdictie van individuele constituerende staten, landen, provincies of kantons valt, die niet verplicht worden door het constitutionele systeem van de federatie om legislatieve maatregelen te nemen, beveelt het federale bestuur aan om de bevoegde overheden op de hoogte te brengen van die bepalingen en de Conventie aan te nemen.

Artikel 36 bepaalt de opzeggingsmodaliteiten van de Conventie. Elke Verdragsluitende Partij kan de Conventie schriftelijk opzeggen. De opzegging gaat in twaalf maanden na de ontvangst van de opzeggingsakte. De opzegging beïnvloedt in geen geval de financiële verplichtingen van de lidstaat tot de datum waarop de terugtrekking ingaat.

Artikel 37 beschrijft de functies van de directeur-generaal van de Unesco als depositaris.

In artikel 38 worden een aantal bepalingen opgesomd met betrekking tot de procedure om amendementen aan te brengen aan deze Conventie. Elke Verdragsluitende Partij kan schriftelijk amendementen voorstellen. Als binnen zes maanden de helft van de Partijen positief antwoordt op de aanvraag, wordt het amendement geagendeerd op de eerstvolgende Algemene Vergadering. Amendementen worden goedgekeurd met een tweederde meerderheid van de aanwezige en stemgerechtigde Partijen. Na goedkeuring worden zij voor bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, voorgelegd aan de Partijen. Zij treden in werking drie maanden nadat een tweederde meerderheid bovenvermelde akte ingediend heeft.

De procedure is niet van toepassing op amendementen op artikel 5 betreffende het aantal lidstaten van het Comité. Die amendementen treden in werking op het moment dat zij goedgekeurd zijn.

Artikel 39 bepaalt in welke talen de Conventie opgesteld is en bevestigt de rechtsgeldigheid van deze teksten.

Artikel 40 stelt dat de Conventie geregistreerd wordt bij het secretariaat van de Verenigde Naties.

III. PROCEDUREVERLOOP EN GEMENGDKARAKTER” VAN DE OVEREENKOMST

De Algemene Vergadering van Unesco nam tijdens haar 32e vergadering, die plaatsvond in Parijs van 29 september tot 17 oktober 2003, de tekst van de Conventie aan.

Tijdens zijn vergadering d.d. 7 oktober 2003 legde de Werkgroep “gemengde verdragen” (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het exclusief communautair karakter vast. Het immaterieel cultureel erfgoed valt onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen. De ICBB heeft die beslissingen op 15 maart 2005 bekrachtigd.

Ondertekening van de Conventie is niet nodig omdat deze aangenomen werd tijdens de Algemene Vergadering van Unesco.

Artikel 30 stelt dat de Conventie in werking treedt drie maanden na de neerlegging van de dertigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding. Half oktober 2005 hebben 23 landen (Algerije, Mauritius, Japan, Gabon, Panama, China, de Centraal-Afrikaanse Republiek, Letland, Litouwen, Wit-Rusland, Zuid-Korea, de Seychellen, Syrië, de Verenigde Arabische Emiraten, Mali, Mongolië, Kroatië, Egypte, Oman, Dominica, India, Vietnam en Peru) hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring neergelegd.

Uit de groep van de eerste 30 landen die overgaan tot bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, wordt het Intergouvernementeel Comité, dat bestaat uit 18 leden, samengesteld. Voor dat Comité is een belangrijke rol weggelegd. Het is om diverse redenen van groot belang om één van de 18 leden te zijn die vanaf de inwerkingtreding van de Conventie in het Comité mogen zetelen. Als de Vlaamse Gemeenschap, als lid van de Belgische delegatie, vanaf het begin in het Comité kan zetelen, kan zij een stempel drukken op de opstelling van de operationele richtlijnen, en dus ook op de effectieve uitwerking van de Conventie. De waarde en het potentieel voor de operationele toepassing van de Conventie, zijn bovendien bijzonder groot, zowel op mondiaal vlak als voor het erfgoedbeleid van de Vlaamse Gemeen-

schap. In het erfgoedveld in het algemeen en de sector volkscultuur in Vlaanderen in het bijzonder, wordt de Conventie als een belangrijk referentiepunt gezien. In de beleidsnota Cultuur 2004-2009 wordt het belang van de ratificatie onderstreept.

IV. ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)

De SERV heeft zich aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing op 19 oktober 2005.

V. ADVIES VAN DE RAAD VOOR CULTUUR

De Raad voor Cultuur gaf een gunstig advies op 18 oktober 2005

VI. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State gaf een advies op 12 december 2005.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de conventie betreffende de bescherming
van het immaterieel cultureel erfgoed,
opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003

DE VLAAMSE Regering,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

De conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

De conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 13 januari 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS
